

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Evy Lukotkové a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobců: **1) V. P., 2) M. Š., 3) M. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, sp. zn. S-JMK 151205/2009/OÚPSŘ, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců částku 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, sp. zn. S-JMK 151205/2009/OÚPSŘ, bylo odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Letovice, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 19. 8. 2009, č. j. MLE/06680/09/OVŽP, sp. zn. MLE/05332/09/Do (dále jen „správní orgán I. stupně“), zamítnuto.

Rozhodnutím Městského úřadu Letovice, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 19. 8. 2009, č.j. MLE/06680/09/OVŽP, sp. zn. MLE/05332/09/Do bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby „hasičská zbrojnice, včetně vodovodní přípojky, elektropřípojky, kanalizační přípojky (dále jen „stavba“)“, na pozemku parc. č. 186/1, 189/2, 191/15, 191/16, 191/17 v k. ú. Lazinov.

Žalobou ze dne 8. 3. 2010 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 16. 3. 2010 se domáhali žalobci zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému. V obsahu žaloby uvedli, že dne 11. 8. 2009 byl sepsán protokol, který provedl MÚ v Letovicích.

K návrhu stavby předložili V. a M. P. i S. P. námitky, v rámci ústního projednání pak žalobce V. P. dále vznesl, že vyjádření Krajské hygienické stanice nevyjadřuje posouzení vlivu na vedlejší objekty. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2009 bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení tak, že námitka týkající se nevhodnosti umístění stavby v zóně občanského vybavení – obtěžování obyvatel hlukem a prachem z hasičského vozidla byla zamítnuta. Námitce týkající se umístění jímky na odpadní vody pro hasičskou zbrojnici, jež znemožňuje vjezd na parc. č. 186/4 v k. ú. Lazinov bylo vyhověno.

Proti citovanému rozhodnutí podali žalobci odvolání, nesouhlasili s názorem žalovaného, že stavbu hasičské zbrojnice lze charakterizovat jako stavbu pro ochranu obyvatelstva, takže její umístění v zóně občanské vybavenosti je opodstatněné, dále že umístění této stavby není v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací. Namítli, že v územním plánu obce je zřetelně formulované, které činnosti v zóně obytného bydlení mohou být umístěny (obchod, služby, stravování, ubytování, nikoliv však hasičská zbrojnice). Nemohou zde být skladovací areály a stavby, které by svými vlivy přímo nebo nepřímo negativně ovlivňovaly stavby pro bydlení a stavby občanského vybavení, které zde již existují. Byli toho názoru, že stavba hasičské zbrojnice bude ovlivňovat stavby pro bydlení, a to zejména hlukem a prachem. Dále vytkli, že ani jedno stanovisko dotčených orgánů sice Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, Městského úřadu Boskovice, odboru výstavby a územního plánování, neřeší vliv této stavby a její užívání na stavby pro bydlení. Již na jednání dne 11. 8. 2009 uvedl první žalobce do protokolu, že vyjádření Krajské hygienické stanice nevyjadřuje posouzení vlivu na vedlejší objekty a tato námitka není vůbec řešená v rozhodnutí ze dne 19. 8. 2009, v rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2010 je uvedeno, že stanovisko Krajské hygienické stanice je nadbytečné a pro řízení není třeba. Zařazení objektu hasičské zbrojnice do rámce nevýrobních služeb tudíž není správné. Je třeba zohlednit, že uvedená stavba má vliv na okolní zástavbu rodinných domků spadajících do zóny obytného bydlení a negativně ovlivní stávající charakter okolní zástavby. Je-li v obci Lazinov vymezena průmyslová zóna, kde již komplex staveb stojí, v této oblasti pak může být i bez problémů umístěna hasičská zbrojnice, kde by její provoz neobtěžoval hlukem, prachem, apod. místní obyvatele. V případě stavby v blízkosti rodinného domu žalobců (dům č. p. 82 stojící na st. 82 v obci a k. ú. Lazinov) dojde při vjezdu a výjezdu a údržbě tohoto vozidla ke vzdálenosti cca 10 m od nejvíce obývaného pokoje rodinného domu. Hasičské vozidlo Tatra 148 má mnohem větší tonáž než vozidla zásobování. Dále předmětná stavba je zároveň určena i pro parkování hasičského vozidla a pro provozování činnosti hasičského sboru, bude obtěžovat své okolí hlukem a prachem. Skutečnost, že stavba nevybočuje z rámce nevýrobních služeb, a že může být zařazena do zóny občanského vybavení, je pouze názorem stavebního úřadu, se kterým v žádném případě žalobce nesouhlasí, umístění uvedené stavby do zóny občanského vybavení

je podle jejich názoru jednoznačně v rozporu se schváleným územním plánem obce Lazinov a v rozporu s platnými právními předpisy. Stavba hasičské zbrojnice patří do prostoru průmyslové zóny. Zdůraznili dále, že v rozhodnutí žalovaného není brána v úvahu námitka týkající se rušení spoluvlastníků nemovitostí č. p. 82 v obci a k. ú. Lazinov. Není dále možné použít argumentaci žalovaného, že zastavěná plocha je 120 m², že se jedná v podstatě o větší garáž. Je třeba dále brát v úvahu, že hasičské auto, pokud je zařazeno do integrovaného systému, má předepsanou nutnou a pravidelnou údržbu vozidla, čímž dochází i k většímu obtěžování hlukem a prachem. Odvolací orgán nereagoval na část odvolání, že stavba hasičské zbrojnice a sběrného dvora v dané části obce spolu velmi úzce souvisí, přesto obě stavby se snaží obec umístit do funkční zóny občanského vybavení, což je v rozporu s územním plánem a platnými právními předpisy. Namítli dále, že jsou spoluvlastníky domu č. p. 82 stojící na st. 82 v obci a k. ú. Lazinov, v případě stavby hasičské zbrojnice v blízkosti této nemovitosti, z důvodu jejího provozu, dojde k narušení pohody bydlení a tím ke znehodnocení této nemovitosti (hluk, prach, údržba, zásahového vozidla, zajišťování provozuschopnosti vozidla, různá přípravná činnost dobrovolných hasičů spojených s vjezdy apod.).

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 25. 5. 2010 argumentoval tím, že svůj právní názor ve věci zevrubně a jasně zpřístupnil v odůvodnění odvolacího rozhodnutí účastníků řízení. Uvedl dále, že Územní plán obce Lazinov – malé obce s cca 160 obyvateli – v rámci funkce (zóny) občanského vybavení nevymezil zvláštní funkční typ pro stavby typu hasičské zbrojnice, ani takovéto stavby neuvádí mezi přípustnými či zakázanými druhy využití území. Je tedy na správním uvážení rozhodujícího orgánu, aby posoudil, zda je záměr slučitelný s určeným hlavním využitím plochy a zda realizací záměru nedojde k narušení funkcí na sousedních plochách nad míru odpovídající regulativům daného funkčního typu. Na základě těchto úvah dospěly oba správní orgány ke kladnému závěru a neshledaly důvody k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby hasičské zbrojnice na navrženém pozemku. Z uvedených důvodů navrhl žalovaný, aby žalobě nebylo vyhověno.

V připojených správních spisech je založena žádost obce Lazinov o vydání rozhodnutí o umístění stavby hasičské zbrojnice na pozemku parc. č. 186/1 k. ú. Lazinov, vyjádření o existenci sítě elektronických komunikací Telefonica company ze dne 13. 7. 2009, E-on ze dne 22. 6. 2009, Vodárenské, a.s. ze dne 10. 9. 2009, RWE ze dne 19. 6. 2009, Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 29. 6. 2009, Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí ze dne 13. 7. 2009, Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, se sídlem v Brně ze dne 16. 6. 2009, Městského úřadu Boskovice, odboru výstavby a územního plánování (bez data), stanovisko ke stavbě obce Lazinov ze dne 24. 6. 2009 a závazné stanovisko Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí ze dne 29. 6. 2009 č.j. DMBO 13540/2009, sp. zn. SMBO 13536/2009/TOŽP/Me, jímž byl dán souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu na pozemku parc. č. 186/1 v k. ú. Lazinov o celkové odnímané výměře 0,4141 ha pro akci: výstavba hasičské zbrojnice, sběrného dvora a zpevněné plochy v k. ú. Lazinov ve prospěch žadatele. Dále ve spise jsou založeny kopie katastrálních map, informace o parcele č. 186/1, k. ú. Lazinov, druh pozemku orná půda, parc. č. 189/2, k. ú. Lazinov, druh pozemku ostatní plocha, parc. č. 191/15, k. ú. Lazinov, druh pozemku orná půda, parc. č. 191/16, k. ú. Lazinov, druh pozemku ostatní plocha a parc. č. 191/17, k. ú. Lazinov, druh pozemku orná půda. Dne 1. 7. 2009 bylo vydáno oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání na den 11. 8. 2009. Z protokolu o jednání ze dne 11. 8. 2009 vyplývá, že jednání byli přítomni účastníci řízení: Městský úřad Letovice OVŽP, obec Lazinov, V. P., M. Š., J. Š., zastupující V. B. na základě plné moci ze

dne 23. 3. 2009. Jednání proběhlo na místě, kde se seznámili se záměrem obce Lazinov s umístěním stavby hasičské zbrojnice, následně poté pokračovalo jednání na obecním úřadě, kde byly předloženy veškeré podklady. Bylo konstatováno, že na parcele č. 186/1, k. ú. Lazinov je navržena stavba hasičské zbrojnice, která obsahuje dvě nadzemní podlaží, zastřešenou sedlovou střechu. Umístění je znázorněno na připojeném situačním výkresu, včetně přípojky na inženýrské sítě. Jedná se o kanalizační přípojky, jednak o splaškovou, která je zaústěna do žumpy bez přepadu umístění před zbrojnicí a to tak, že její umístění bude v projektové dokumentaci zakotováno vzhledem k sousedním pozemkům, aby nebránila v jejich užívání. Dále dešťovou přípojkou zaústěnou do dešťové obecní kanalizace. Elektropřípojka je vedena od rozvodné trafostanice v obci a vodovodní přípojka, která bude napojena na veřejný rozvodný řád. Příjezd ke stavbě je po obecních místních komunikacích. Návrh umístění je v souladu se schválenou projektovou dokumentací obce Lazinov, je navržen v zóně občanského vybavení. V I. NP je navržena garáž pro ustájení hasičské techniky, v II. NP je společenský prostor pro schůzovou a jinou zájmovou činnost místního sboru a příslušné zázemí, tj. kuchyňský kout pro přípravu drobného občerstvení a sociální zařízení. Od nejbližší obytné zástavby, tj. od rodinného domu P. je nejmenší vzdálenost cca 15 m, rovněž tak od objektu bývalého objektu pohostinství a obchodu je vzdálenost cca 10 m. K návrhu stavby předložili námitky V. P., M. Š., M. P. a S. P. Dále V. a M. P. dodali, že vyjádření Krajské hygienické stanice nevyjadřuje posouzení vlivu na vedlejší objekty.

Písemné námitky účastníků řízení ze dne 11. 8. 2009, a to spoluvlastníků nemovitosti domu č. p. 82 a parc. č. 191/14, 186/4, 191/24 v obci a k. ú. Lazinov se týkaly skutečnosti, že hasičská zbrojnice má být postavena v zóně občanského vybavení, kde se nemají nacházet stavby, které svými vlivy přímo nebo nepřímo ovlivňují stavby pro bydlení. Byli toho názoru, že stavba hasičské zbrojnice do zóny občanského vybavení nepatří, má být umístěna v průmyslové zóně obce Lazinov. Zóna občanského vybavení bezprostředně navazuje na zónu bydlení, kde je umístěn dům č. p. 82, taktéž i ostatní objekty bydlení. V případě umístění hasičské zbrojnice v dané zóně byli účastníci, taktéž i okolní obyvatelé, obtěžováni hlukem a prachem. Dále namítli, že v projektové dokumentaci je zakreslena jímka, která je umístěna na vjezdu na parcelu č. 186/4 v obci a k. ú. Lazinov, postavením této jímky by vjezd na jejich nemovitosti byl znemožněn.

Dne 19. 8. 2009 bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby hasičské zbrojnice, včetně vodovodní přípojky, elektropřípojky, kanalizační přípojky na pozemku parc. č. 186/1, 189/2, 191/15, 191/16, 191/17 v k. ú. Lazinov. Proti rozhodnutí podali odvolání V. a M. P. a M. Š. V odvolacích námitkách poukázali na připomínku vznesenou již při jednání u správního orgánu I. stupně dne 11. 8. 2009, že vyjádření Krajské hygienické stanice nevyjadřuje posouzení vlivu na vedlejší objekty. Dále opakovaně poukázali na nevhodnost umístění stavby v zóně občanského vybavení, neboť v územním plánu obce je zřetelně formulované, které činnosti v zóně obytného bydlení mohou být umístěny (obchod, služby, stravování, ubytování, nikoliv však hasičská zbrojnice). Žádné stanovisko dotčených orgánů (Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje, Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje, Městský úřad Boskovice, odbor tvorby a ochrany životního prostředí, Městský úřad Boskovice, odbor výstavby a územního plánování) neřeší vliv stavby a její užívání na stavby pro bydlení. Je třeba brát v úvahu, že sousedící plochou je zóna obytné zástavby, uvedená stavba má vliv na okolní zástavbu rodinných domků, negativně ovlivní stávající charakter okolní zástavby. Odvolatelé jsou spoluvlastníky domu č. p. 82 stojící na st. 186/4 v obci a k. ú. Lazinov a v případě stavby hasičské zbrojnice v blízkosti této nemovitosti z důvodu jejího provozu dojde k narušení pohody bydlení a tím ke znehodnocení této nemovitosti. Je-li v obci Lazinov vymezena průmyslová zóna, může v uvedené oblasti být umístěna i hasičská

zbrojnice. Dále namítli, že v případě stavby hasičské zbrojnice v blízkosti jejich rodinného domu, dojde při vjezdu, výjezdu a údržbě vozidla ke vzdálenosti cca 10 m od nejvíce obývaného pokoje rodinného domu. Hasičské vozidlo Tatra 148 má mnohem větší tonáž než vozidla zásobování. Předmětná stavba by proto měla být umístěna do průmyslové zóny ne do obytné zóny. Stavební úřad by měl pečlivě zhodnotit veškeré skutečnosti tak, aby svým rozhodnutím o umístění stavby předešel dalším problémům, v každém případě musí rozhodovat se schváleným územním plánem obce a nepovolovat stavby, které nepatří do zóny občanského vybavení. Žalovaný ve věci rozhodl dne 6. 1. 2010, rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Krajský soud v Brně posoudil předmětnou věc následovně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

V projednávané věci jádro problému spočívá v tom, že žalobci nesouhlasí s umístěním citované stavby do zóny občanského vybavení s tím, že uvedený postup je v rozporu se schváleným Územním plánem obce Lazinov a v rozporu s platnými právními předpisy. Dále namítají procesní pochybení správních orgánů.

Jak vyplývá z obsáhlé konstantní judikatury správních soudů (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6 A 48/92-23, SJS č. 27/94), z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být vždy seznatelné, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné či nesprávné. V projednávaném případě bylo povinností žalovaného vypořádat se se všemi odvolacími námitkami a neučinil-li tak, zatížil tím, své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Případné opomenutí některé námitky správním orgánem představuje vady řízení spočívající v chybném procesním postupu správního orgánu. Jak dále vyplývá z ustálené judikatury NSS: „*nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dostatečně zhojen případným podrobnějším rozbořem právní problematiky učiněným až v soudním řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí*“. K této otázce je možno zmínit např. i rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2009, č.j. 8 As 38/2008-75, ve kterém Nejvyšší správní soud vyjádřil přesvědčení „*že ani zásady rychlosti řízení a procesní ekonomie, společné pro správní i soudní řízení, nemohou ospravedlnit snahu o nápravu pochybení v tom smyslu, že by je správní orgán při projednání věci soudem odstranil, tj. dodatečným výkladem doplňoval neúplné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Cílem jednání a případně písemných podání účastníků soudního řízení je, aby měl soud před rozhodnutím ve věci postaveno najisto, čeho se každý z účastníků domáhá a o jaká tvrzení a důkazy se opírá. Soud ale nemůže, a to ani v součinnosti s účastníky odstraňovat nedostatky, způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, tedy doplňovat, měnit nebo opravovat jeho důvody, či zhojit vady rozhodnutí samého nebo řízení, které vydání aktu předcházelo. Řízení soudní není pokračováním řízení správního, ale je formou následné kontroly zákonnosti.*“

Z vyhlášky č. 1/1997 o závazné části Územního plánu obce Lazinov ze dne 30. 7. 1997 vyplývá (článek 1 odst. 2), že stanovuje závazné regulativy funkčního a prostorového uspořádání území obce Lazinov a vymezuje veřejně prospěšné stavby, pro které lze vyvlastnit nebo omezit vlastnická práva k pozemkům a stavbám. Území obce se člení na plochy (článek 2 odst. 3): stavební a nestavební. Do plochy stavební je zařazena zóna bydlení: rodinné domky venkovského typu a zemědělské usedlosti, zóna občanského vybavení: maloobchod a služby, rekreace a služby, zóny rekreace a cestovního ruchu: plochy pobytové rekreace, zóna výrobní: zemědělská a živočišná výroba, drobné podnikání, zóna technického vybavení: ČOV, vodojem a trafostanice. Do plochy nestavební je zahrnuta zóna zeleně: veřejná zeleň, krajinná zeleň, zóna půdního fondu: orná půda, trvalé travní porosty. Do zóny občanského vybavení (článek 3 odst. 2) spadají plochy, zařízení občanského vybavení komerčního charakteru (obchod, služby, stravování, ubytování). Podmínky využití území nesmí mít negativní vliv na obytné stavby na sousedních pozemcích.

Žalobci, kteří jsou spoluvlastníky domu č. p. 82 stojícího na st. 82 v obci a k. ú. Lazinov vyslovili obavu, že v případě stavby hasičské zbrojnice v blízkosti této nemovitosti a z důvodu jejího provozu, naruší pohodu bydlení. Jak vyplývá z článku 6 odst. 1 písm. b) citované vyhlášky v zóně bydlení jsou zakázány všechny druhy činnosti, které svými negativními účinky přímo nebo nepřímo narušují pohodu prostředí. Vliv činností provozovaných na těchto plochách nesmí negativně ovlivňovat sousední pozemky. Žalovaný se však otázkou negativního ovlivňování sousedních pozemků včetně staveb pro bydlení tzn. „pohodu bydlení“ dostatečně nezabýval, tuto vadu proto napraví popř. zváží, zda k řádnému podložení správní úvahy nebude nutné vyjádření dotčených orgánů (Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, Městského úřadu Boskovice, odboru tvorby a ochrany životního prostředí, Městského úřadu Boskovice, odboru výstavby a územního plánování). Tuto obavu vyslovili žalobci již v odvolání ze dne 8. 9. 2009, námitka spolu s dalšími připomínkami byly předány písemně, jak vyplývá z obsahu protokolu o jednání ze dne 11. 8. 2009. Správní orgán I. stupně se však s uvedenou odvolací námitkou nevypořádal, taktéž ani s další připomínkou prvního žalobce, sice vyžádání vyjádření Krajské hygienické stanice na posouzení vlivu předmětné stavby na vedlejší objekty. Z uvedeného je zřejmé, že i žalovaný se odvolací argumentací v podstatě nezabýval. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2006, č.j. 2 As 44/2005-116, přístupný na www.nssoud.cz, který neurčitý pojem „pohoda bydlení“ definuje jako „*souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací, aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachů, osluněním, apod.). Pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, který se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat. Podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.*“

Podle § 68 odst. 1 správního řádu uvede správní orgán v odůvodnění rozhodnutí, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů

a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo se správními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Do odůvodnění je správní orgán povinen uvést, jak konkrétně jednotlivé odvolací námitky posoudil. Podle názoru Krajského soudu v Brně odvolací orgán se tedy v odůvodnění svého rozhodnutí s argumenty žalobců dostatečně a přesvědčivým způsobem věcně, konkrétně a srozumitelně nevypořádal, žaloba tak byla ze všech výše uvedených okolností po právu shledána důvodnou. V souladu s obsahem žaloby soud dále poukazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2005, č.j. 6 A 113/2002-51, www.nssoud.cz, dle kterého „rozhodnutí odvolacího orgánu musí být opatřeno rozhodovacími důvody, aby soud mohl přezkoumat skutkové i právní premisy, na nichž bylo rozhodnutí založeno. Pokud však rozhodnutí nevyčerpává obsah obrany, tedy nevypořádá-li se vyčerpávajícím způsobem s námitkami žalobce uvedenými v oprávném prostředku, pak tento požadavek nesplňuje. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Ze základních zásad, ovládající správní řízení plyne povinnost odvolacího orgánu, aby své rozhodnutí odůvodnil jasným a určitým způsobem do té míry, že z něho musí být patrné, z jakých podkladů vycházel, které podklady byly použity pro jeho rozhodnutí, které nikoliv a proč. Je vadou žalobou napadeného rozhodnutí, pokud se v něm rozhodující orgán nevypořádal se všemi žalobcem namítanými skutečnostmi.“

Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť správní orgán se nezabýval všemi námitkami uvedenými žalobci v odvolání. Rovněž tak došlo i k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z těchto důvodů soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a), písm. c), § 78 odst. 1, odst. 4 s.ř.s. bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 70 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci samé byli úspěšní, soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit každému z žalobců náhradu nákladů sice za soudní poplatky za řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, který činil dle sazebníku soudních poplatků částku 2.000,- Kč uhrazených v kolkových známkách.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová